DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIX. ZATURDAG den 7den MEI, 1831. N. 18

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe William Lee.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE COURANTEN.

NEDERLANDEN.

Het volgende is de officiële vertaling van het antwoord des Konings op het protokol van den 9den Januarÿ.

" De Koning der Nederlanden heeft met genoegen gezien, dat er, bÿ het protokol van de conferentie der Gevolmagtigden van Oostenrÿk, Frankrÿk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland, van den 9den dezer maand, gepaste maatregelen genomen zÿn, om de vÿandelÿkheden, welke voornamelÿk in de omstreken van Maastricht hervat zÿn geworden, zonder eenig verwÿl te doen ophouden, en de troepen der Belgische opstandelingen dadelÿk in de stellingen te doen terugkeeren, welke zÿ den 21sten November 1830 bezetteden ; maatregelen, die gewettigd zÿn geworden door de jegens de vÿf Mogendheden aangegane verbintenis, om de vÿandelÿkheden te staken.

" Zÿne Majesteit vleit zich, dat dezelve Hem de droevige noodzakelÿkheid zullen besparen, om tot de te zÿner beschikking staande dwangmiddelen zÿne toevlugt te moeten nemen, ten einde zoowel de volkomen vrÿheid der gemeenschap met Maastricht in het burgerlÿke en militaire te behouden, waarvan Hoogstdezelve voornemens is gebruik te maken, als ook de stellingen, welke op bovengenoemd tÿdstip door de Koninklÿke troepen bezet waren.

" Het gedeelte van hetzelfde protokol, dat betrekking heeft tot de vaart op de Schelde, heeft bÿ den Koning geheel verschillende gewaarwordingen opgewekt.—Zÿne Majesteit zoude meenen zÿner waardigheid te kort te doen, indien Hoogstdezelve aan de conferentie te Londen vertoogen daarover deed toekomen, dat men de baarblÿkelÿke schending der wapenschorsing door de opstandelingen gelÿk gesteld heeft met de behoedende maatregelen van politie en van inwendige veiligheid, welke Hoogstdezelve op de Schelde heeft moeten handhaven.

" Toen Z. M. de goede diensten van Hoogstdeszelfs Bondgenooten inriep, om zÿne oproerige onderdanen tot hunnen pligt terug te brengen, en de opgekomen moeÿelÿkheden uit den weg te ruimen, kon Hoogstdezelve voorzeker weinig voorzien, dat de conferentie van Londen zÿn wettig gezag, door de verdragen gewaarborgd, en door de naauwste banden van vriendschap en goede verstandhouding bevestigd, op ééne lÿn zoude stellen met dat van het onwettig Bestuur, hetwelk zich in Belgie heeft opgeworpen.

" Maar, ook afgezien van deze gelÿkstelling van twee zaken, van zulk een geheel verschillenden aard, kan de Koning noch met den vorm, noch met den inhoud van het bedoelde gedeelte des protokols genoegen nemen.

" Immers heeft de bÿeenkomst der conferentie, welke het 9de protokol ten gevolge had, een onderwerp behandeld, hetwelk bepaaldelÿk met de belangen van het Koningrÿk der Nederlanden in verband stond, zonder dat de Gevolmagtigden des Konings onmiddelÿk daaraan hebben deel genomen ; iets, waartoe hun, volgens § 4 van het protokol van Aken, van 16 November 1818, het regt was voorbehouden.

" Daarenboven was het slechts ten overvloede, dat er te Aken van dit beginsel gewag werd gemaakt : want geene vereeniging van Gevolmagtigden, hoe talrÿk ook, en hoe magtig de Staten zÿn, welke zÿ vertegenwoordigen, is bevoegd om de bÿzondere belangen, en diegenen, welke het grondgebied van andere volken betreffen, te regelen. Het is wel zoo, dat de conferentie van Londen op verlangen van den Koning der Nederlanden bÿeen gekomen is ; maar zulks geschiedde alleen met het doel om de wettige orde in een gedeelte van zÿn Rÿk te herstellen, en geenszins op dat zÿne middelen van verdediging beperkt, of op de onafhankelÿkheid der oude Vereenigde Nederlanden inbreuk zoude gemaakt worden. Noch het regt der volken en het protokol van Aken, noch het oogmerk, waarmede de conferentie aangelegd was, namelÿk de handhaving van 'sKonings regten, gaven dus aan dezelve de bevoegdheid, om het vraagstuk wegens de Schelde te behandelen.

" Wat nu het eigenlÿke vraagstuk zelve betreft bÿ het protokol van 4 November werd bepaald, dat de vÿandelÿkheden van weerszÿden zouden ophouden. Nu heeft de Regering der Nederlanden, na zich met deze bepaling vereenigd te hebben, dezelve met de meeste naauwgezetheid in acht genomen ; maar nimmer heeft eene staking van vÿandelÿkheden, die eenig en alleen de schorsing van alle aanvallende maatregelen ten doel heeft, eene Mogendheid van de bevoegdheid beroofd, om op haar eigen grondgebied hare militaire verdedingslÿnen te handhaven en voor te komen, dat die door den vÿand of door onzÿdigen worden overschreden ; en men kent geen voorbeeld in de geschiedenis, dat er te dien opzigte eenig onderscheid gemaakt is, tusschen de vestingen en de landwegen, die er heen leiden en de rivieren.

" Indien, volgens het stuk, onder letter B aan het protokol No. 2 gehecht, het zoogenaamde voorloopige Bestuur van Belgie zich verbonden heeft, om bevelen te geven en de noodige maatregelen te nemen, ten einde alle vÿandelÿkheden van de zÿde der Belgen tegen Holland te doen ophouden, dan bewÿzen de gedurige strooptogten der Belgen in Zeeuwsch Vlaanderen en Noord-Braband, maar inzonderheid hunne vÿandelÿkheden tegen Maastricht, ten haarblÿkelÿkste, dat zÿ aan hunne verbindtenissen ongetrouw zÿn geweest. Deze feiten, de handelingen, die zÿ, lÿnregt strÿdig met den inhoud der protokellen, voortgaan zich te veroorloven, om den opstand in het Groothertogdom Luxemburg te doen voortduren, hunne weigering, om de krÿgslieden uit de Noordelÿke Gewesten, die in hunne magt gevallen zÿn, terug te zenden ; de harde behandeling, die zÿ aan dezen doen ondergaan ; eindelÿk een groot aantal nieuwe voorwaarden, die van den kant der Belgen te berde worden gebragt ; en bovenal hun antwoord op het protokol van 20 December, maken het moeijelÿk zich te overtuigen, dat hunne toetreding tot het protokol van den 17den November opregt geweest is. Volgens dat laatste protokol zal men van weerszÿde de bevoegdheid behouden, om te land en ter zee vrÿe gemeenschap uit te oefenen met het grondgebied, de plaatsen en punten, welke de wederzÿdsche krÿgsbenden bezetten buiten de grenzen, die, vóór het verdrag van Parÿs van 30 Mei 1814, Belgie van de Vereenigde Nederlanden afscheiden ; maar die bepaling is uitsluitend toepasselyk op de afgezonderde punten, die de wederzÿdsche krÿgsbenden buiten het grondgebied bezetten, zoo als het kasteel van Antwerpen en Venlo. Zÿ kan in geen geval door de Belgen worden ingeroepen ten behoeve van eene vrÿe gemeenschap ter zee met de stad Antwerpen, die niet, zoo als Venlo, buiten de grenzen van Belgie ligt. Men verdedigt eene stelling, die geheel onjuist is, als men zegt, dat men reizigers of koopvaarders geweld aandoet, en zoodoende vÿandelÿkheden pleegt, wanneer men hen alleen belet om door eene vesting te trekken, of door eene verdedigingslÿn op rivieren, die binnen een land gelegen zÿn. Eindelÿk bevestigt de vermelding, die in het protokol van den 9den Januarÿ van de tolregten en het regt van onderzoek gemaakt wordt, de waarheid der stelling, dat het hier huishoudelÿke belangen van het koningrÿk der Nederlanden geldt.

" Dien ten gevolge verklaart Zÿne Majesteit,—na kennis genomen te hebben van de aanvrage der conferentie van Londen, daartoe strekkende, dat den 20sten Januarÿ 1831, en onverschillig of men op dat tÿdstip over de beginselen der scheiding al dan niet was overeengekomen, de vrÿe scheepvaart op de Schelde voor onzÿdige vaartuigen en voor die, welke in Belgische havens te huis behooren, volledig zal worden hersteld, zonder andere tolregten of onderzoek, dan in 1814. voor de vereeniging van Belgie met Holland vastgesteld waren ; alsmede van de verklaring, dat het verwerpen dezer vordering, waartoe men zich overtuigd hield, dat Zÿne Majesteit niet aarzelen zoude in allen deele toe te treden, door de vÿf Mogendheden als eene daad van vÿandelÿkheid jegens haar zoude worden beschouwd, en dat, indien de maatregelen, welke de vrÿe vaart op de Schelde belemmeren, niet op den 20sten Januarÿ, op de hierboven gemelde wyze werden opgeheven, de vÿf Mogendheden zich voorbehielden, om zoodanige besluiten te nemen, als zÿ noodzakelÿk zouden achten voor de onverwÿlde uitvoering van hare verbindtenissen ; dat Hoogstdezelve de uitdrukking "vÿandelykheid" moeijelÿk kan overeenbrengen met den uitgedrukten wensch, om voor Europa de zegening van den algemeenen vrede te bewaren, en dat dezelve den gezegden eisch en verlangen der conferentie aanmerkt, als inbreuk makende op zÿne souvereiniteit en op de onafhankelÿkheid der oude Vereenigde Nederlanden, als strÿdig met het regt der volken, en als geheel onvereenigbaar met de gevoelens van vriendschap, welke de vÿf Hoven tot hiertoe voor Zÿne Majesteit betuigd hebbee.

" Intusschen heeft de Koning,—in aanmerking nemende dat Europa niet kan verwachten, dat de middelen van één enkelen Staat, hoe roemruchtig deszelfs jaarboeken ook wezen mogen, den terugkeer tot het ware, en op den verschuldigden eerbied voor de regten van elk volk gegronde stelsel van niet tusschenkomst te zien bewerken—besloten, zich niet tegen de overmagt te verzetten, en, voor het tegenwoordige, te rekenen van 20sten Januarÿ 1831 af, aanschouwer te blyven van de vaart op de Schelde van onzÿdige of in Belgische havens te huis behoorende schepen, onder de stelligste protestatie en voorbehoud, zoo wel voor zoo veel de gezegde scheepvaart zelve betreft, als de regten, welke Zÿne Majesteit bevoegd is te heffen van de schepen, die de Schelde zullen bevaren.—Dienvolgens heeft Zÿne Majesteit gelast, dat van gezegden dag af de uitvoering der maatregelen, welke ten aanzien van de vaart op de Schelde vastgesteld waren, voorloopig zal geschorst worden.

" Daar echter, volgens de bepalingen van het protokol van 9 Januarÿ, de intrekking dezer maatregelen [illegible]

lyk en onafscheidelyk is van de stipte uitvoering der verpligtingen, welke de conferentie by hetzelfde protokol aan het zich noemend voorloopig Bestuur van Belgie heeft opgelegd, zoo verklaart Zyne Majesteit, dat dezelve, ingeval deze verpligtingen niet uitgevoerd of later verbroken mogten worden, en ingeval de conferentie mogt dralen met het nemen van maatregelen van geweld, ten einde dezelve te doen eerbiedigen, zich voorbehoudt, om op nieuw en onverwyld van zyn goed regt gebruik te maken, en niet alleen de maatregelen van veiligheid op de Schelde, maar ook de blokkade der zee-kust te herstellen; en dat Z. M. zich hetzelfde voorbehoudt voor het geval, dat het vaststellen der hoofdgrondslagen van de afscheiding der oude Vereenigde Nederlanden en Belgie, by welker onmiddellyke regeling Hoogstdezelve zooveel belang heeft, eenige onvoorziene ververtraging mogt ondervinden."

'Gravenhage, Jan. 22.—Het *Journal de la Haye* behelst een *staatkundig onderwys ten dienste van jonge diplomaten*, waarin het doen zien, hoe de tegenwoordige diplomatie, door gebrek aan vaste beginselen en zelfstandigheid, er toe gebragt is, om op dezelfde vragen *ja* en *neen* te moeten antwoorden, naar mate van eigenbelang en omstandigheden. In dit onderwys laat het blad aan Engeland de vraag voorstellen: Of een deel van een *vereenigd* volk, zich aan die vereeniging willende onttrekken, het regt heeft scheiding en onafhankelykheid te vorderen? Het antwoord is: ja en neen; ja wat Belgie, neen wat Ierland betreft.—Aan Frankryk wordt gevraagd: Of interventie geoorloofd is. Het antwoord is: ja en neen; ja wat Holland, neen wat Frankryk betreft. Moet een souverein met zyne oproerige onderdanen in een vergelyk komen? dit is de vraag, welke men aan Rusland voorstelt. Het antwoord is: ja en neen; ja wat de Belgen, neen wat de Polen betreft.—Men vraagt aan Pruissen: Of een vorst, die in het noorden aan het hoofd van een vreedzaam ryk staat, niet best doet gewesten, aan Maas en Ryn gelegen, by het eerste teeken van oproer te laten varen? Het antwoord is: ja en neen; ja wat Belgie, neen wat Ryn-Pruissen betreft.—Eindelyk is de vraag aan Oostenryk: Of een volk, onder vreemd gezag, ongelykvormigheid van humeur en karakter mag aanvoeren, als grond om dat gezag af te schudden en zich voor het aangezigt der andere Staten vry te verklaren? Het antwoord is: ja en neen; ja wat de Belgische, neen wat de Austro-Italiaansche gewesten betreft.

Op deze diplomatische ondervraging laat de schryver van het artikel, de onderstaande slotsom of résumé volgen.

"Na op deze wys de vyf Groote Mogendheden ondervraagd te hebben, die, gelyk men ziet, allen ja zeggen op hetgeen haar niet aangaat, en neen op hetgeen haar betreft, blyft ons niets verder over dan de volken geluk te wenschen over het heilryke, dat er voor hen in gelegen is, door mannen bestuurd te worden, zoo belangloos en zich zelven zoo gelyk blyvend.

"Pas op, zegt men ons. Gy gaat U ten aanzien der diplomatie in verlegenheid wikkelen, ambassadeurs zyn geene lieden, die te ruim met verdraagzaamheid bedeeld zyn.

"Ja, hoe groot dan ook de zonde wezen mag, wy moeten verklaren dat wy ons om den troon der ambassadeurs niet bekreunen. Hoe nu! de Koning van Holland zal door de Londensche *Sun* een man van willekeur en *kwade trouw* genoemd worden; wy zullen den Heer *Sebastiani* dien vorst op het spreekgestoelte der Kamer hooren beschuldigen; wy zullen in den Paryzer *Constitutionnel* lezen, dat de Keizer van Rusland niet anders is dan een *onbeschaamde despoot*, en op onze aanmerkingen over deze onbehoorlykheden, zal men ons het eenig antwoord geven: *de drukpers is vry?*

"Wel nu! ook in Holland is de drukpers vry; en het behaagt ons thans eens gebruik te maken van dat zelfde regt, hetwelk te Londen en Parys wordt ingeroepen.

"Weg dan met allen dwang! Verre van ons alle beschroomdheid! Mag men zeggen dat de Koning *Willem, ter kwader trouw* handelt; mag men over den *onbeschaamden despoot* van Rusland schryven, laat ons dan niet gedoogen, dat de ministers er beter afkomen dan hunne souvereinen. Laat ons ook spreken over hunne *onbeschaamdheid*; en laten de foppers en de gefopten, waaruit de staat-congressen bestaan, niet de bedorven kinderen der drukpers worden, daar deze nu tog eenmaal niets meer heilig acht. Dus, uwe beurt, heeren ambassadeurs!—*ja en neen*, ziedaar uwe zinspreuk; *ja en neen*, ziedaar uw stelsel. By herhaling zullen wy het U toeroepen; *ja en neen*; wy zullen, moet het zyn, er een lied van maken, met accompagnement van schimpgefluit. Tyd is het, dat Europa leere, dat de eerste ambassadeur der wereld in ons land geen meer sparing en ontzag verwerft, dan onzen souverein zelven buitenslands bewezen wordt."

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 5den Mei 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 14½ Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden EenOnce minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 5den Mei 1831.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Mei zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

TE KOOP

By den ondergeteekende:

Rynsche Wyn, Hammen, Kaas in soorten, Jenever, Brood Zuiker, &c.

De Maria & Jacoba zal waarschynlyk op den 15den dezer in gereedheid zyn om te vertrekken.

J. J. POOL.

Den 6den Mei 1831.

TE KOOP

BY AUGUST MULLER—Fyn Zwart en Blaauw Laken en fyn Zwart, Groen en Blaauw half Laken.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende Deurwaarder en Geregts Bode zal op bekomene speciale last van den Weledelen Gestrengen Heer Mr. J. B. Gravenhorst, Commissaris van Policie belast met het Publiek Ministerie, als daartoe door den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie by besluiten van den 22sten en 26sten Mei 1829 behoorlyk geautoriseerd zynde, op heden over drie maanden, en dus op den 3den Augustus dezes jaars by publieke opveiling ter gewone plaats verkoopen, de volgende Schilderyen, behoord hebbende tot de lading der zoogenaamde kaper brik Bolivar, en in der tyd op last van den HoogEd. Gestr. Heer Directeur onverkocht gebleven, te weten:

Eene Schildery, breed 4 ellen 38 duimen, hoog 2 ellen 95 duimen Nederlandsch, voorstellende een Venusbeeld omringd door eenige Romeinsche Goden en Godinnen.

Eene do. lang 1 el 36 duimen, breed 99 duimen Nederlandsch, verbeeldende eenen Martelaar.

Eene do. breed 49 duimen, hoog 61 duimen Nederlandsch, voorstellende het binnen gedeelte van eene Roomsche kerk.

Eene do. in een vergulden Lyst, hoog 97 duimen, breed 84 duimen Nederlandsch, volgens informatien het portrait van Don Pedro, Keizer van Brazilien.

Alle te zien by den Weled. Gestr. Heer Commissaris van Policie, op zyn Weled. Gestr.'s Bureau.

T. D. KOCK, Deurw. en Geregts Bode.

Den 2den Mei 1831.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende van voornemen zynde zynen inboedel, bestaande uit Meubelen, Huiscieraden, Juwelen, Goud en Zilverwerk, Boeken, &c. by Publieke Opveiling te verkoopen, maakt hierby aan het Publiek bekend, dat de verkooping daarvan op Woensdag den 11den Mei des morgens te 10 ure ten huize van de Wed. M. Frois, in de Breede Straat, zal plaats hebben, alwaar verder de goederen van Maandag den 2den Mei af aan te bezien zullen zyn.

JOSIAS DOVALE.

Den 27sten April 1831.

OP den 29sten April j. l. ontving ik de bittere en smartelyke tyding, dat myn waarde Echtgenoot de Heer CASPER VOOGD, in leven Schryver en Viktualie Meester der tweede klasse in dienst der Koninklyke Marine der Nederlanden, op den 4den January dezes jaars aan boord Z. M. korvet Pallas in het gezigt der eilanden *Corve* en *Floris* is overleden en begraven op het eiland *Wicht*, in den ouderdom van 36 jaren en omtrent acht onzer echtvereeniging, my nalatende drie kinderen, welke nog te jong zyn om het zwaar verlies van hunnen dierbaren vader te bezeffen. Strekkende deze ter kennisgeving aan Bloedverwanten, Vrienden en Bekenden, zoo wel in deze kolonie als buiten 'slands.

De Weduwe C. VOOGD,
Geb. PERRET GENTIL.

Curaçao den 5den Mei 1831.

BEKENDMAKING.

Secretary van het Gemeente Bestuur,
den 6den Mei 1831.

AAN de belanghebbenden wordt by deze bekend gemaakt, dat de Gemeente Raad op Woensdag den 18den Mei d. j. des morgens te 10 ure binnen het Gemeente Huis zal zitting houden, tot het aanhooren van die genen, welke vermenen bezwaren te kunnen inbrengen tegen den aanslag in de Contributie tot instandhouding der Schuttery over dit jaar.

De President van het Bestuur voormeld,
THEOD. JUTTING.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

2. boot Courier, Crane,	Bonaire
3. golet Comeet, Janzen,	Aruba
—— Boliviana, Nevero,	Coro
4. —— Drie Zusters, Peron,	St. Thomas
bark Twee Vrienden, Boom,	Arikla
golet Venezolano, Arostequi,	Coro
faluche Neveri, Villareal,	Barcelona
5. bark Margaritha, Buelta,	Coro
golet Amable Lucia, Diedenhoven,	Arikla
—— Especuladora, Amadeo,	Agundilla
6. bark Margaritha, Flack,	St. Thomas

UITGEKLAARD—APRIL.

30. golet Aurora, De Haseth,

MEI.

3. —— Dorothea, Hart,
—— Carolina, De Brot,
5. —— Maria, Kotje,
6. faluche Neveri, Villareal,

☞ *Al de genen dewelke schuldig zyn voor Subscriptie aan de Curaçaosche Courant, Advertentien, &c., worden hierby ernstig aangemaand spoedig het verschuldigde te komen aanzuiveren, ter voorkoming van onaangenaamheden; en andermaal wordt gewaarschouwd, dat geene Advertentie ter plaatsing zal worden aangenomen, zonder van betaling vergezeld te zyn.*

Protokol van de conferentie, gehouden aan het Ministerie van Buitenlandsche Zaken (te Londen) *den 10den December* 1830.

Tegenwoordig de Gevolmagtigden van *Oostenryk, Frankryk, Groot Brittannie, de Nederlanden, Pruissen* en *Rusland.*

De Gevolmagtigden der vyf Hoven byeengekomen zynde, hebben de twee hierby gevoegde mededeelingen van den Gevolmagtigde van Zyne Majesteit den Koning den Koning der Nederlanden ontvangen; waarvan de eerste de aandacht der conferentie vestigt op de aanmerkingen, die te Brussel tegen den onbepaalden aard gemaakt zyn, welken het de bedoeling der vyf Hoven geweest is, aan den wapenstilstand, in hunne protokollen van den 4den en 17den November vermeld, te geven; terwyl de tweede de redenen bloot legt, die Z. M. den Koning der Nederlanden bewogen hebben, om, onverminderd het opheffen der blokkade, by zyn besluit van 7 November vastgesteld, de maatregelen van voorzorg, die by een vroeger besluit van 20 October genomen waren, voor zoo veel de scheepvaart op de Schelde betreft, te laten voortduren.

De Gevolmagtigden der vyf Hoven hebben daarenboven van de hierby gevoegde depeches van Sir *Charles Bagot*, den Heer *Bresson* en Lord *Ponsonby* kennis genomen.

Na over de vraagstukken, waartoe de mededeelingen van den Gevolmagtigde der Nederlanden betrekkelyk zyn, alsmede over de by het tegenwoordig protokol gevoegde depeches beraadslaagd te hebben, zyn de Gevolmagtigden der vyf Hoven van oordeel:

1. Dat volgens de door den Gevolmagtigde der Nederlanden gegevene ophelderingen, er reden bestond om te gelooven, dat, indien de Koning bereid is, om de maatregelen van voorzorg, den 20 Oct. genomen, voor zoo veel de scheepvaart op de Schelde betreft, in te trekken, zulks vooral daaraan moet worden toegeschreven, dat hy de hervatting der vyandelykheden tegen hem voor mogelyk houdt, vóór de bepaalde sluiting van den wapenstilstand, waarvan het beginsel en de grondslagen in de protokollen van den 4den en 17den November zyn vastgesteld.

2. Dat in dit opzigt de ware zin der bepalingen, waaromtrent de gevolmagtigden der vyf Hoven overeen zyn gekomen, niet volkomen begrepen is geworden, maar dat in allen gevalle die zin in het protokol van den 30 November, en vooral in den daarby gevoegden lastbrief voor Lord *Ponsonby* en den Heer *Bresson*, meer volledig is verklaard.

3. Dat in overeenkomst met dezen lastbrief, het daarvoor moet worden gehouden; dat het staken der vyandelykheden onder den onmiddelyken waarborg der vyf Hoven geplaatst is; dat het in de onderhandelingen betrekkelyk den wapenstilstand er niet meer op aankomt te weten, of de vyandelykheden al dan niet hervat zullen worden, maar eenvoudig om de afscheidingslyn te bepalen, waardoor de wederzydsche krygsbenden gescheiden zullen worden: en dat eene hervatting der vyandelykheden (volgens de letter van den lastbrief van den 30sten November voor Lord *Ponsanby* en den Heer *Bresson*) openbaar tegen de heilzame bedoelingen zoude aandruischen, waaruit de pogingen der vyf Mogendheden tot het stuiten van het bloedvergieten zyn voortgesproten.

4. Eindelyk, dat in overeenkomst met deze overwegingen by Z. M. den Koning der Nederlanden, in naam der vyf Hoven, zal worden aangedrongen op het intrekken der maatregelen van voorzorg, die nog voor het oogenblik de vaart op de Schelde belemmeren, en alzoo de blokkade zoo volledig op te heffen, als de Mogendheden zulks van den beginne af begrepen hadden.

Het laatste punt, waarover de Gevolmagtigden beraadslaagd hebben is dat, hetwelk in de verbale nota is gemeld, die door Lord *Ponsonby* en den Heer *Bresson*, ten aanzien van de vaart der schepen, in de haven van Belgie te huis behoorende, ontvangen is.

Er is beslist, dat de conferentie by de Regering van Z. M. den Koning der Nederlanden het noodige zoude doen, om te bewerken, dat de Belgische koopvaarders door de oorlogschepen van Z. M. niet wierden bemoeijelykt.

Ten aanzien van het vraagstuk over de vlag, is men overeengekomen, dat dit het onderwerp van eene nadere beraadslaging zoude uitmaken.

(Get.) Esterhazy. Weissenberg. Talleyrand.
Palmerston. Bulow. Lieven. Matuscewic.

Protokol van de conferentie, gehouden aan het Ministerie van Buitenlandsche Zaken (te Londen) *den 18den December* 1830.

Tegenwoordig de Gevolmagtigden van *Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, de Nederlanden, Pruissen* en *Rusland.*

Nadat de Gevolmagtigden van de Hoven van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, de Nederlanden, Pruissen en Rusland zich tot eene conferentie vereenigd hadden, is daarby voorlezing gedaan van eene verklaring van het voorloopig bestuur van Belgie, die deszelfs toetreding inhoudt tot den wapenstilstand, welks daarstelling de vyf Mogendheden door hunne protokollen van den 4den en den 17den December ten doel gehad hebben.

De Gevolmagtigden hebben besloten, om, door het hechten der bedoelde verklaring aan het tegenwoordig protokol van die toetreding te doen blyken. By gemelde verklaring was eene nota gevoegd betrekkelyk de, door het voorloopig bestuur van Belgie aangenomen, lyn van wapenstilstand.

Daar de Gevolmagtigden in de briefwisseling met hunne Kommissarissen te Brussel geene berigten vinden, waaruit blykt, dat de bedoelde lyn, even als zulks by de protokollen No. 2 en 3 van den 17den November was vastgesteld, met medewerking der Kommissarissen van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden is bepaald geworden, zoo hebben de Gevolmagtigden het noodzakelyk geacht, om tot aan de ontvangst van nadere ophelderingen, hun oordeel over die nota op te schorten. Er is wyders besloten, dat gezegde nota voorloopig aan het tegenwoordig protokol zal worden vastgehecht.

De Gevolmagtigden van Oostenryk en Pruissen hebben vervolgens aan de conferentie eene byzondere mededeeling nopens het Groothertogdom Luxemburg gedaan, waarmede zy door de vergadering van het Duitsche Bondgenootschap waren belast. Deze mededeeling heeft door middel van de hier bygevoegde nota plaats gehad, die de conferentie zich heeft voorbehouden in hare volgende byeenkomst in overweging te nemen.

Van zynen kant heeft de Gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Nederlanden voorlezing gedaan van eene nota betrekkelyk de beraadslagingen, waartoe de opheffing der blokkade van de Vlaamsche kusten vroeger had aanleiding gegeven, en te gelyker tyd heeft hy aangekondigd, dat de Koning, zyn Meester, den Baron *van Zuylen van Nyevelt*, deszelfs Ambassadeur by de Ottomannische Porte, belast heeft, om in betrekking van tweeden Gevolmagtigde, de conferentie van Londen by te wonen.

Er is overeengekomen, dat deze nota by het tegenwoordig protokol zoude worden gevoegd.

(Get.) Esterhazy. Weissenberg. Talleyrand.
Palmerston. Bulow. Lieven. Matuscewic.

Protokol van de conferentie, gehouden aan het Ministerie van Buitenlandsche Zaken (te Londen), *den 27sten December* 1830.

Tegenwoordig de Gevolmagtigden van *Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland.*

De Gevolmagtigden der vyf Hoven hebben zich vereenigd met het doel, om de maatregelen in overweging te nemen, naar hun inzien vereischt voor den wapenstilstand, dien de conferentie van Londen door de protokollen van den 4den, 17den en 30sten November, alsmede by dat van den 10den December, ten oogmerk gehad heeft, vast te stellen.

Onder deze maatregelen is hun toegeschenen, in de eerste plaats van belang te zyn, het zenden van kommissarissen, door Z. M. den Koning der Nederlanden, belast om, in overeenstemming met Belgische kommissarissen, en zoo dit noodig ware onder tusschenkomst van de kommissarissen der bondgenooten, de afscheidingslyn vast te stellen, achter welke de wederzydsche krygsbenden moeten terug trekken.

Daar dit zenden van kommissarissen van Z. M. den Koning der Nederlanden by twee protokollen van den 17den November, in tegenwoordigheid van den gevolmagtigde van Z. M., vastgesteld is, en daar de Koning daarenboven door gezegden gevolmagtigde zyne volkomene toetreding tot de twee zoo even gemelde protokollen heeft doen kennen, zoo heeft de conferentie geen den minsten twyfel kunnen voeden nopens den yver, waarmede de Koning deze verpligting zoude vervullen, zoodra deszelfs aandacht daarop gevestigd wierd.

De vervulling daarvan is van te meer belang, omdat de conferentie reeds uit Brussel eene nota betrekkelyk eene lyn van wapenstilstand ontvangen had, omtrent welke de kommissarissen der bondgenooten met de Belgische kommissarissen waren overeengekomen. Verwittigd, dat deze lyn niet met medewerking van Z. M. den Koning der Nederlanden was ontworpen, heeft de conferentie haar oordeel ten aanzien dier lyn geheel opgeschorst, maar ook des te meer de dringende noodzakelyk van het zenden van Koninklyke kommissarissen erkend, en dus besloten zulk eenen maatregel van de wysheid en regtschapenheid van de Regering der Nederlanden te verlangen.

Te dezer gelegenheid hebben de gevolmagtigden der vyf Hoven nog eenmaal de omstandigheden betrekkelyk het stremmen der scheepvaart op de Schelde, en de blokkade der stad Antwerpen onderzocht.

Overwegende, dat by het protokol No. 3 van den 17den November, waartoe Z. M. den Koning der Nederlanden is toegetreden, vastgesteld is, dat de aantegane wapenstilstand onbeperkt zoude zyn;

Dat de mogendheden dien wapenstilstand aanmerken, als eene verbindtenis, die jegens haar zelve is aangegaan, en voor welker uitvoering het haar voorkomt te zorgen;

En dat, na eenige moeijelykheden, de grondbeginselen van de staatkunde der vyf Mogendheden insgelyks door de gezagvoerders in Belgie zyn aangenomen;

Alverder overwegende, dat by het protokol van den 30sten November de bepalingen van het protokol van den 17den vernieuwd zyn, en overeengekomen is, om den wapenstilstand onder den waarborg der vyf Mogendheden te stellen;

Dat die waarborg by het protokol van den 10den December nog is uitgebreid, en in de ondubbelzinnigste bewoordingen op het staken der vyandelykheden toepasselyk gemaakt;

Dat eindelyk de conferentie van Londen kort geleden mededeelingen ontvangen heeft, die by haar geen twyfel overlaten omtrent de geheele en onvoorwaardelyke toetreding der gezagvoerders in Belgie tot de beginselen, waarop de vyf Hoven zoo wel het staken der vyandelykheden, als den wapenstilstand zelven gevestigd hadden;

Dat zy alzoo aan den eenen kant Z. M. den Koning der Nederlanden op nieuw kunnen waarborgen, dat hy voortaan aan geenerlei vyandelyke daad zal zyn blootgesteld, terwyl aan den anderen kant het staken der vyandelykheden en de wapenstilstand eene verbindtenis vormen, van zyne zyde jegens de vyf Mogendheden aangegaan, en dat dus daartoe vooraf geene byzondere overeenkomst tusschen de strydende partyen gevorderd wordt;

Zoo hebben de Gevolmagtigden der vyf Hoven besloten, om de regering van Z. M. den Koning der Nederlanden uit te noodigen, om, te gelyk met het staken der vyandelykheden, zich van elke daad te onthouden, die als vyandig zoude kunnen worden beschouwd, en dus van Z. M. by vernieuwing de intrekking der maatregelen van voorzorg te vragen, die nog voor het oogenblik de scheepvaart op de Schelde belemmeren.

By de overwegingen, die hierboven zyn aangeduid, hebben de Gevolmagtigden gemeend, nog andere van eenen niet minder beslissenden aard te moeten voegen, geput uit de door hen allen gekoesterde overtuiging, dat het goed gevolg van hunne poging den gunstigsten invloed zoude uitoefenen op de middelen om zoodanige schikkingen tot stand te brengen, als het meest strekken zouden, om de belangen van Z. M. den Koning der Nederlanden by het werk des vredes, hetwelk de conferentie van Londen bezig houdt, te verzekeren.

Het is dus in naam van zyne eigene belangen en der vriendschap, die hunne Souvereinen voor den Koning der Nederlanden koesteren, dat de Gevolmagtigden besloten hebben, Zyne Majesteit, door tusschenkomst van de Ambassadeurs en Ministers der vyf Hoven, by dat van 'sGravenhage geaccrediteerd, met aandrang te bewegen, tot de zoo spoedig mogelyke vervulling der wenschen, die zy zich haasten, op de stelligste wyze te herhalen.

En is besloten, dat het tegenwoordig protokol aan de Ambassadeurs en Ministers der vyf Hoven te 'sGravenhage by den hiernevens gevoegden brief zoude worden overgezonden.

(*Get.*) Weissenberg. Talleyrand. Palmerston.
Bulow. Lieven. Matuscewic.

Protokol, geteekend te Aken, den 15den November, door de Gevolmagtigden der Hoven van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland.

De Ministers van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland hebben zich, ten gevolge van het den 9den October geteekend verdrag, betrekkelyk de ontruiming van het Fransche grondgebied, en na elkander over en weder de in afschrift hierby gevoegde nota's te hebben overhandigd, tot eene conferentie vereenigd, om de betrekkingen in overweging te nemen, welke, in den tegenwoordigen staat van zaken, moeten tot stand komen tusschen Frankryk en de Mogendheden, welke het vredes-verdrag van 20 November 1815 mede onderteekend hebben, betrekkingen, die aan Frankryk den rang zullen verzekeren, welke aan hetzelve in het statenstelsel van Europa toekomt; betrekkingen, die ten naauwste zullen verbinden aan de vredelievende en welwillende bedoelingen van al de Souvereinen, en alzoo de algemeenen rust zullen verzekeren.

Na rypelyk de beginselen te hebben overwogen, die tot behoud strekken der hooge belangen, in verband staande met de orde van zaken, zoo als die, onder den zegen der Goddelyke Voorzienigheid, door het verdrag van Parys van 30 Mei 1814, door het Weener reces, en door het vredes-verdrag van 1815, in Europa hersteld is, —zoo hebben de Hoven, welke de tegenwoordige akte onderteekend hebben, eenstemmig erkend, en verklaren zy by gevolg:

1. Dat zy stellig besloten hebben, om, noch in hunne onderlinge betrekkingen, noch in die met de andere Staten, af te wyken van het beginsel van innige vereeniging, hetwelk tot hiertoe by hunne onderlinge betrekkingen en belangen is in acht genomen; eene vereeniging die nog sterker en onverbreekbaarder is geworden door de banden van kristelyke broederschap, welke de Souvereinen onder elkander hebben aangeknoopt.

2. Dat deze vereeniging, welke te inniger en duurzamer is, omdat zy op geene afzonderlyke belangen berusten geen gevolg is eener voor het oogenblik gemaakte berekening—geen ander doel kan hebben, dan de handhaving van den algemeenen vrede, gegrond op naauwgezetten eerbied voor verbindtenissen, by de verdragen aangegaan, en voor alle de daaruit voortspruitende regten.

3. Dat Frankryk, hetwelk door de herstelling van het wettig en grondwettig monarchaal gezag, met de overige Mogenheden verbonden is, zich verpligt, om voortaan mede te werken tot handhaving en bevestiging van een stelsel, hetwelk den vrede van Europa bewerkt heeft, en alleen in staat is, om deszelfs duurzaamheid te verzekeren.

4. Dat, indien de Mogendheden, welke deze akte hebben onderteekend, het tot beter bereiking van het boven vermelde doel, noodig mogten achten, afzonderlyke byeenkomsten te houden, hetzy van de Verhevene Souvereinen zelve, hetzy van derzelver Ministers en Gevolmagtigden, om daarin gemeenschappelyk te handelen over hunne eigene belangen, voor zoo ver deze met hunne tegenwoordige beraadslagingen in verband staan—alsdan de tyd en plaats dezer vereenigingen telken reize, door middel van diplomatieke mededeelingen, voorloopig zullen worden vastgesteld, en dat, ingeval deze vereenigingen ten doel mogten hebben, om te handelen over zaken meer byzonder in verband staande met de belangen der andere Staten van Europa, zy geene plaats zullen hebben, dan ten gevolge eener stellige uitnoodiging van diegene der genoemde Staten, welke de bedoelde zaken mogten aangaan, en onder stellig voorbehoud van derzelver regt, om daaraan, hetzy regtstreeks, hetzy door Gevolmagtigden, deel te nemen.

5. Dat de besluiten, vervat in de tegenwoordige akte, ter kennis van al de Europesche Hoven zullen worden gebragt, door middel der hierby gevoegde verklaring, welke zal beschouwd worden als door het protokol bekrachtigd en als een deel daarvan uitmakende.

Er zyn hiervan vyf eensluidende gemaakt, en in het oorspronkelyke tusschen de Hoven, welke hetzelve geteekend hebben, onderling uitgewisseld.

Te Aken, 15 November 1818.

(*Get.*)	Metternich.	Hardenberg.
	Richelieu.	Bernstorff.
	Castlereagh.	Nesselrode.
	Wellington.	Capo d'Istrias.

Protokol der conferentie gehouden aan het Ministerie van Buitenlandsche Zaken, te Londen, den 21sten January 1831.

Tegenwoordig: de Gevolmagtigden van *Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittanie, Pruissen* en *Rusland,*

De Gevolmagtigden van Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, Pruissen en Rusland, zich vereenigd hebbende, om de schikkingen te overwegen, betrekkelyk de geldmiddelen, den handel en andere, welke door de scheiding van Belgie en Holland noodzakelyk zyn geworden, hebben geoordeeld, dat de vyf Hoven, om twee even gebiedende redenen, verpligt zyn, om in dezen tot eene vriendschappelyke bemoeyenis te besluiten. In de eerste plaats heeft reeds de ondervinding, gedurende de onderhandelingen, waarmede de Mogendheden zich bezig houden, dezelve maar al te zeer overtuigd, dat het voor de onmiddelyk daarby belanghebbende partyen onmogelyk zoude zyn om zich over zulke onderwerpen te verstaan, indien de welwillende zorg der vyf Hoven niet medewerkte, om eene overeenkomst gemakkelyk te maken; en deze eerste bedenking is van te meer gewigt, daar dezelve baarblykelyken invloed heeft op het behoud van den algemeenen vrede. Maar bovendien hebben de vraagpunten, welker oplossing het hier geldt, reeds aanleiding gegeven tot beslissingen, waarvan de beginselen, wel verre van nieuw te zyn, integendeel ten allen tyde de wederkeerige betrekkingen der Staten geregeld hebben en door byzondere, tusschen de vyf Hoven gesloten verdragen, herhaald en op nieuw bevestigd zyn geworden. Deze verdragen kunnen dus in geen geval gewyzigd worden, zonder de medewerking der Mogendheden, die dezelve gesloten hebben.

De hier ontwikkelde redenen, welker gewigt aan geenen twyfel onderworpen is, hebben de Gevolmagtigden bewogen, om,—ten aanzien der geldelyke schikkingen, welke alle noodzakelyk tot de verdeeling van de schulden des Koningryks der Nederlanden betrekking moeten hebben, en waarby al de volken van Europa in meerdere of mindere mate belang hebben—de bepalingen der verdragen in overweging te nemen, waarby de schulden van Holland en die van Belgie voor gemeene schulden van het koningryk der Nederlanden zyn verklaard.—Deze bepalingen, vervat in een protokol van den 21sten July 1814, gevoegd by de algemeene Weener kongresacte van den 9den Juny 1815, en aangemerkt als een wezenlyk deel dier akte uitmakende, zyn de volgende:

Artikel 6 van het Protokol van 21 July 1814.

"Daar de lasten, zoowel als de voordeelen, gemeen "moeten zyn, zoo zullen de schulden, welke, tot op het "tydstip der vereeniging, door de Hollandsche gewesten aan den eenen, en de Belgische gewesten aan den "anderen kant, aangegaan zyn, ten laste van de algemeene schatkist der Nederlanden komen."

Volgens dit artikel is de gemeenschap van lasten, schulden en baten, waarvan het beginsel by dit artikel wordt vastgesteld, baarblykelyk gegrond op de vereeniging der Hollandsche met de Belgische gewesten. Van het oogenblik af waarop die vereeniging ophoudt, zoude dus, zoo het schynt, de bedoelde gemeenschap insgelyks moeten ophouden, en als een tweede onvermydelyk gevolg van deze stelling, zouden de schulden, welke by de vereeniging in een gesmolten waren, by de scheiding weder kunnen verdeeld worden.

Op dezen grondslag zoude in de eerste plaats elk land die schulden by uitsluiting weder te zynen laste moeten nemen, waarmede het vóór de vereeniging bezwaard was. De Hollandsche provincien zouden dus moeten voorzien in de schulden, welke zy aangegaan hadden tot op het tydstip, waarop de Belgische provincien met dezelve vereenigd werden; en de Belgische gewesten in de schulden, welke zy op dat tydstip hadden. Deze laatste zouden in de eerste plaats bestaan uit:

De Austro-Belgische schuld, aangegaan tydens Belgie aan het huis van Oostenryk toebehoorde;

Al de oude schulden der Belgische gewesten;

Al de schulden gevestigd op streken, welke thans binnen de grenzen van Belgie zouden komen te liggen.

Behalve de hierboven opgenoemde, en by uitsluiting Belgische schulden, zoude Belgie nog *in derzelver geheel* moeten dragen, vooreerst de schulden, welke alleen ten gevolge der vereeniging ten laste van Holland gekomen zyn; voorts de waarde opofferingen, welke Holland gedaan heeft, om die vereeniging te erlangen. Bovendien zoude Belgie, *in eene billyke evenredigheid*, de schulden moeten dragen, welke, sedert de vereeniging, en gedurende dezelve, door de algemeene schatkist van het Koningryk der Nederlanden aangegaan zyn, zoo als dezelve op de begrooting van dat Koningryk voorkomen.—Dezelfde evenredigheid zonde moeten in acht genomen worden by de verdeeling der uitgaven, door de algemeene schatkist der Nederlanden gedaan in overeenkomst met artikel 7 van het Protokol van 21 July 1814, hetwelk inhoudt, dat:

"De uitgaven, vereischt wordende voor het aanleggen "en het onderhoud der vestingen aan de grenzen des "nieuwen Staats, door de algemeene schatkist zullen "bestreden worden, als veroorzaakt door iets, waarmede de veiligheid en onafhankelykheid van al de gewesten en van de geheele natie gemoeid is."

Eindelyk zoude Belgie noodwendig gehouden moeten zyn, om te voorzien in de losrenten, uitgegeven onder speciaal verband en de openbare domeinen, welke binnen de grenzen van het Belgisch grondgebied gelegen zyn.

Maar Belgie zoude, van Holland afgescheiden, hoegenaamd geen regt hebben op den handel met de Hollandsche kolonien, welke sedert de vereeniging zooveel tot deszelfs bloei heeft bygedragen; en Z. M. de Koning der Nederlanden zoude de wettige bevoegdheid behouden, om aan de ingezetenen van Belgie dien handel geheel en al te weigeren, of om hun denzelven niet anders toe te staan, dan tot den prys en op de voorwaarden, welke hy voegzaam zoude oordeelen deswege te bepalen.

In aanmerking nemende, dat het tegenwoordige tydstip gunstig is, om schikkingen te maken, waarby deze voorwaarden zonder verder oponthoud zouden kunnen vastgesteld worden; en dat, hoewel het billyk is, dat zulk een voorregt door Z. M. den Koning der Nederlanden aan de ingezetenen van Belgie niet dan tegen eene behoorlyke vergoeding worde verleend, het toch ook aan den anderen kant, zoo wel om het evenwigt van Europa te handhaven, als om de oogmerken, welke de vyf Mogendheden bedoelen, te bereiken, van belang is, dat Belgie, als een bloeijende en welvarende Staat, in de voorwaarden van zyn nieuw staatkundig aanwezen de hulpmiddelen vinde, die het noodig heeft, om zich staande te houden;—zoo zyn de Gevolmagtigden van oordeel geweest, dat de hierachter volgende voorstellen berekend zyn, om geheel en al eenen wensch te vervullen, die zoo wel strookt met het algemeene welzyn van Europa, en met dat der beide landen, welker verzoening en wederzydsche belangen het voorwerp zyn der aan-

dacht, van de Hoven van Oostenryk, Frankryk, Groot Brittannie, Pruissen en Rusland.

Zy hebben gemeend, dat Belgie, in plaats van deszelfs oude schulden geheel te hernemen, en met de hiervoren genoemde lasten of geheel, of voor een evenredig gedeelte bezwaard te worden, een gedeelte moest op zich nemen van de schulden van het Koningryk der Nederlanden, zoo als die ten laste van de koninklyke schatkist bestaan; en dat deze schulden tusschen de beide landen moesten verdeeld worden, naar evenredigheid van het gemiddeld bedrag der som, welke elk hunner gedurende de jaren 1827, 1828 en 1829 in de direkte en indirekte belastingen en accynsen heeft opgebragt; dat deze grondslag, welke geheel overeenkomt met de geldelyke hulpbronnen der Hollanders en der Belgen, billyk en gematigd zoude zyn, daar, volgens dezelve, en zonder de ongelykheid der bevolking in aanmerking te nemen, by raming 16-31 der geheele schuld ten laste van Belgie komen, en 15-31 derzelve ten laste van Holland verblyven zoude; dat overigens, zoo al uit deze beschikking eene vermeerdering van lasten voor Belgie mogt ontspruiten, de Belgen daartegen aan den anderen kant, op denzelfden voet als de Hollanders, het genot zouden hebben van den handel op al de aan Z. M. den Koning der Nederlanden toebehoorende kolonien.

Dienvolgens zyn de Gevolmagtigden wegens de volgende voorstellen overeen gekomen.

Art. 1. De schulden van het Koningryk der Nederlanden, zoo als die ten laste der koninklyke schatkist bestaan,—te weten: 1°. de werkelyke rente gevende schuld; 2°. de uitgestelde schuld; 3°. de onderscheidene schuldbekentenissen van het Amortisatie-Syndikaat; 4°. de domein-losrenten, op speciale hypotheken gevestigd,—zullen tusschen Holland en Belgie verdeeld worden, naar evenredigheid van het gemiddelde bedrag der som, welke de beide landen gedurende de jaren 1827, 1828 en 1829 in de direkte en indirekte belastingen en accynsen van het koningryk betaald hebben.

2. Daar volgens het bedoelde gemiddelde bedrag, by raming, op Holland 15-31 en op Belgie 16-31 der bovengemelde schulden zouden komen, zoo zal Belgie met een daaraan geëvenredigd gedeelte der rentebetaling belast blyven.

3. Ter zake van deze verdeeling der schulden van het koningryk der Nederlanden, zullen de ingezetenen van Belgie het genot hebben van de vaart en den handel op de aan Holland toebehoorende kolonien, op denzelfden voet en met dezelfde regten en voordeelen, als de ingezetenen van Holland.

4. De werken tot algemeen of byzonder nut, zoo als vaarten, wegen, of andere dergelyke, welke geheel of ten deele ten koste van het koningryk der Nederlanden aangelegd zyn, zullen met de daaraan verknochte voordeelen en lasten, toebehooren aan het land, waarin zy gelegen zyn. Het is echter de bedoeling, dat de kapitalen, welke voor het aanleggen dezer werken opgenomen, en die byzonderlyk daarop gevestigd zyn, onder de genoemde lasten zullen begrepen worden, voor zoo verre zy nog niet afgelost zyn, en zonder dat de reeds gedane aflossingen tot eene vereffening zullen mogen aanleiding geven.

5. Het beslag, hetwelk in Belgie gedurende de onlusten op de eigene goederen en domeinen van het Huis van Oranje-Nassau, of op eenige andere goederen gelegd is, zal zonder eenig oponthoud opgeheven worden; en het genot der voormelde goederen en domeinen zal onverwyld aan de wettige eigenaars terug gegeven worden.

6. Belgie zal, ter zake van de verdeeling der schulden van het Koningryk der Nederlanden, met geene andere lasten bezwaard worden, dan die in de artikelen 1, 2 en 4 van het tegenwoordige Protokol bepaald zyn.

7. De verevening der lasten, vermeld in de gezegde artikelen, zal plaats hebben overeenkomstig de by dezelfde artikelen aangenomen beginselen, en wel door eene verevening van Hollandsche en Belgische kommissarissen, welke binnen den kortst mogelyken tyd in 'sGravenhage zullen byeenkomen, vermits al de voor zulk eene verevening vereischte stukken en bescheiden zich in die stad bevinden.

8. Tot dat de werkzaamheden dezer Kommissarissen zullen afgeloopen zyn, zal Belgie gehouden zyn, om voorloopig, en behoudens nadere verevening, deszelfs verschuldigd aandeel in de rentebetaling en de vernietiging der schulden van het Koningryk der Nederlanden by te dragen, naar de evenredigheid, voortspruitende uit de artikelen 1 en 2 van het tegenwoordige protokol.

9. Indien er by de werkzaamheden der gezegde Kommissarissen, of in het algemeen by de toepassing der hierboven vastgestelde grondslagen, geschillen mogten ryzen, welke niet in het minnelyke konden beslecht worden, dan zouden de vyf Mogendheden bemiddelend tusschen beiden treden, ten einde de geschillen op de meest met diezelfde grondslagen overeenkomstige wyze te vereffenen.

Ten einde de bepalingen van hun protokol No. 11, van 20 January 1831, aan te vullen, zyn de Gevolmagtigden nog wegens de volgende punten overeen gekomen.

10. Binnen den kortst mogelyken tyd zullen er Belgische en Hollandsche Grensscheidings-kommissarissen byeenkomen; om de grenzen te trekken en vast te stellen, welke Belgie voortaan van Holland zullen afscheiden, overeenkomstig de beginselen, aangenomen by de artikelen 1, 2 en 4 van het Protokol No. 11, van 20 January 1831. Indien er, by deze werkzaamheden, geschillen onder hen mogten ontstaan, die niet in der minne konden worden uit den weg geruimd, dan zouden de vyf Hoven bemiddelend tusschen beide treden, ten einde de geschillen zoo veel mogelyk overeenkomstig die beginselen te slechten.

11. De haven van Antwerpen zal, overeenkomstig de bepalingen van art. 15 van het verdrag van Parys van 31 Mei 1814, voortdurend by uitsluiting eene handelshaven blyven.

Na aldus voorzien te hebben in de voornaamste bepalingen, welke het werk van bevrediging, waarmede zy zich bezig houden, hun toescheen te vereischen, hebben de Gevolmagtigden bepaald, dat de artikelen van het tegenwoordige Protokol by die van het vorig Protokol No. 11 van 20 January gevoegd zullen worden, en dat dezelve, in de meest voegzame orde gerangschikt, in derzelver geheel hieraan zullen worden gehecht (A), onder den titel van *grondslagen, bestemd om de onafhankelykheid en het toekomstig bestaan van Belgie te vestigen.*

Daarenboven is bepaald, dat de vyf Hoven, die het over deze grondslagen volkomen eens zyn, dezelve aan de onmiddelyk daarby belanghebbende partyen mededeelen, en zich verstaan zullen over de beste middelen, om dezelve te doen aannemen en ten uitvoer leggen, alsmede om, ter gelegene tyd, te bewerken, dat de overige Hoven van Europa, welke de akten der kongressen van Weenen en van Parys onderteekend hebben of daartoe zyn toegetreden, zich met dezelve vereenigen.

De vyf Mogendheden, welke aan de handhaving van den algemeenen vrede werken, welke zich overtuigd houden, dat hunne eensgezindheid de eenige waarborg van dien vrede is, en welke met eene volkomene belangloosheid in de zaak van Belgie hebben gehandeld, hebben niets anders beoogd, dan om aan dat land eene onschadelyke plaats in het Europesche Statenstelsel aan te wyzen, en aan hetzelve een bestaan aan te bieden, hetwelk deszelfs eigen welzyn, en tevens de regtmatige veiligheid der andere staten verzekert.

Zy aarzelen niet om zich het regt toe te kennen van deze beginselen vast te stellen; en zonder in de beoordeeling van andere gewigtige vraagpunten te treden, zonder in het minst dat wegens de Souvereiniteit over Belgie te beslissen, zyn zy bevoegd om te verklaren, dat in hunne oogen de Vorst van dat land noodzakelyk beantwoorden moet aan de voorwaarden van het bestaan van het land zelve; dat hy door zyne persoonlyke omstandigheden voldoen moet aan de veiligheid der naburige Staten; dat hy te dien einde de beschikkingen, in het tegenwoordig Protokol vervat, aannemen en zich in staat bevinden moet, om het vreedzaam genot daarvan aan de Belgen te verzekeren.

(Get.) ESTERHAZY. WEISSENBERG. TALLEYRAND.
PALMERSTON. BULOW. LIEVEN. MATUSCEWIC.

BYLAGE A, *tot het Protokol No.* 12. *van* 27 *January* 1831.

Grondslagen, bestemd om de scheiding van Belgie en Holland te vestigen.

I. *Fondamentele schikkingen.*

Art. 1. De grenzen van Holland zullen bevatten al het grondgebied, al de plaatsen, steden en oorden, die in het jaar 1790 aan de voormalige Republiek der Vereenigde Nederlanden toebehoorden.

2. Belgie zal zamengesteld worden uit al de overige gedeelten van het grondgebied, hetwelk, by de verdragen van 1815, den naam van het Koningryk der Nederlanden ontvangen had, behoudens het Groothertogdom Luxemburg, hetwelk, uit anderen hoofde door de Vorsten uit het Huis van Nassau bezeten wordende, een gedeelte van het Duitsch verbond uitmaakt, en zal blyven uitmaken.

3. Het is de bedoeling, dat de beschikkingen der artikelen 108 tot 117 ingesloten der algemeene Weener kongres-akte, betrekkelyk de vrye vaart op de bevaarbare stroomen en rivieren, toegepast zullen worden op de stroomen en rivieren, welke het Hollandsche grondgebied en dat van Belgie doorloopen.

4. Daar echter uit de grondslagen, vastgesteld by de artikelen 1 en 2, volgen zoude, dat sommige bezittingen van Holland en van Belgie, wederkeerig in elkanders grondgebied zouden ingesloten liggen, zoo zullen er, door de zorg der vyf Mogendheden, zoodanige ruilingen en schikkingen tusschen de beide landen tot stand gebragt worden, waardoor aan beide het wederkeerig voordeel zoude worden verzekerd, van een geheel aaneenhangend grondgebied te bezitten, en eene vrye gemeenschap tusschen de steden en plaatsen, welke binnen hunne grenzen begrepen zyn.

5. Tot uitvoering der voorgaande artikelen 1, 2 en 4 zullen Hollandsche en Belgische Grensscheidings-kommissarissen binnen den kortst mogelyken tyd in de stad Maastricht byeenkomen en overgaan tot het bepalen der grenslyn, welke Holland van Belgie moet afscheiden, overeenkomstig de, tot dat einde, in de bovengemelde artikelen 1, 2 en 4 vastgestelde beginselen.

Dezelfde Kommissarissen zullen gemagtigd worden om zich te verstaan over de ruilingen en schikkingen, waarvan gesproken wordt in art. 4, en indien er onder deze Kommissarissen, hetzy ter zake van deze noodwendige schikkingen, hetzy in het algemeen by de werkzaamheden der grensscheiding, geschillen mogten ryzen, welke niet in der minne konden vereffend worden, dan zullen de vyf Hoven bemiddelend tusschen beide komen, en de geschillen vereffenen, op de wyze, die het meest overeen zal komen met de beginselen, vastgesteld by dezelfde artikelen 1, 2 en 4.

6. Belgie zal, in deszelfs grenzen, zoo als die overeenkomstig deze zelfde beginselen zullen vastgesteld worden, voor altyd eenen onzydigen Staat uitmaken. De vyf Mogendheden waarborgen aan hetzelve deze duurzame onzydigheid, alsmede de uitgestrektheid en de onschendbaarheid van deszelfs grondgebied, binnen de voormelde grenzen.

7. Uit billyke wederkeerigheid zal Belgie gehouden zyn, om deze zelfde onzydigheid jegens al de overige Staten in acht te nemen, en geene de minste inbreuk te maken op derzelver in- en uitwendige rust.

8. De haven van Antwerpen zal, overeenkomstig artikel 15 van het verdrag van Parys van 30 Mei 1814, voortdurend by uitsluiting eene handels-haven blyven.

9. De vyf Mogendheden behouden zich voor, om zoodra de schikkingen ten opzigte van Belgie vastgesteld zyn, en behoudens het regt van derden, de vraag te onderzoeken, of het mogelyk zoude zyn de weldaad der onzydigheid, welke aan Belgie gewaarborgd is, ook tot de naburige Staten uit te strekken.

II. *Schikkingen, voorgesteld voor de verdeeling der schulden, en ten opzigte der handels-voorregten, welke daarvan het gevolg zouden zyn.*

10. De schulden van het Koningryk der Nederlanden, zoo als die ten laste der koninklyke schatkist bestaan—te weten: 1°. de werkelyke rente gevende schuld; 2°. de uitgestelde schuld; 3°. de onderscheidene schuldbekentenissen van het Amortisatie-Syndikaat; 4°. de domein-losrenten, op speciale hypotheken gevestigd:—zullen tusschen Holland en Belgie verdeeld worden naar evenredigheid van het bemiddelde bedrag der som, welke de beide landen, gedurende de jaren 1827, 1828 en 1829 in de direkte en indirekte belastingen en accynsen van het Koningryk betaald hebben.

11. Daar volgens het bedoelde gemiddelde bedrag, by raming op Holland 15-31 en op Belgie 16-31 der bovengemelde schulden zouden komen, zoo zal Belgie met een daaraan geëvenredigd gedeelte der rentebetaling belast blyven.

12. Ter zake van deze verdeeling der schulden van het Koningryk der Nederlanden, zullen de ingezetenen van Belgie het genot hebben van de vaart en den handel op de aan Holland toebehoorende koloniën, op denzelfden voet en met dezelfde regten en voordeelen, als de ingezetenen van Holland.

13. De werken tot algemeen of byzonder nut, zoo als vaarten, wegen of andere dergelyke, welke geheel of ten deele ten koste van het Koningryk der Nederlanden aangelegd zyn, zullen, met de daaraan verknochte voordeelen en lasten, toebehooren aan het land, waarin zy gelegen zyn. Het is de bedoeling, dat de kapitalen, welke voor het aanleggen dezer werken opgenomen, en die byzonderlyk daarop gevestigd zyn, onder de genoemde lasten zullen begrepen worden, voor zoo verre zy nog niet afgelost zyn, en zonder dat de reeds gedane aflossingen tot eene vereffening zullen mogen aanleiding geven.

14. Het beslag, hetwelk in Belgie gedurende de onlusten op de eigene goederen de domeinen van het Huis van Oranje-Nassau, of op eenige andere goederen gelegd is, zal zonder eenig oponthoud opgegeven worden; en het genot der voormelde goederen en domeinen zal onverwyld aan de wettige eigenaars terug gegeven worden.

15. Belgie zal, ter zake van de vereeling der schulden van het Koningryk der Nederlanden, met geene andere lasten bezwaar worden dat die in de bovenstaande artikelen 10, 11 en 13 bepaald zyn.

16. De verevening der lasten, vermeld in de gezegde artikelen, zal plaats hebben overeenkomstig de by dezelve artikelen aangenomen beginselen, en wel door eene vereening van Hollandsche en Belgische Kommissarissen, welke binnen den kortst mogelyken tyd in 'sGravenhage zullen byeenkomen, vermits al de voor zulk eene verevening vereischte stukken en bescheiden zich in die stad bevinden.

17. Tot dat de werkzaamheden dezer Kommissarissen zullen afgeloopen zyn, zal Belgie gehouden zyn, om voorloopig, en behoudens andere verevening, deszelfs verschuldigd aandeel in de rentebetaling en de vernietiging der schulden van het Koningryk der Nederlanden by te dragen, naar de evenredigheid voortspruitende uit de artikelen 10 en 11.

18. Indien er by de werkzaamheden der gezegde Kommissarissen, of in het algemeen by de toepassing der bepalingen wegens de verdeeling der schulden, geschillen mogten ryzen, welke niet in het minnelyke konden beslecht worden, dan zouden de vyf Mogendheden bemiddelend tusschen beide treden, ten einde de geschillen, op de meest met diezelfde bepalingen overeenkomstige wyze, te vereffenen.

(Get.) ESTERHAZY. WEISSENBERG. TALLEYRAND.
PALMERSTON. BULOW. LIEVEN. MATUSCEWIC.

Protokol der conferentie, gehouden aan het Ministerie van Buitenlandsche zaken te Londen, den 18 *February* 1831.

Tegenwoordig: de Gevolmagtigden van *Oostenryk, Frankryk, Groot-Brittannie, de Nederlanden, Pruissen* en *Rusland.*

De Gevolmagtigden van Z. M. den Koning der Nederlanden, zich in conferentie vereenigd hebbende met de Gevolmagtigden der vyf Hoven, hebben verklaard, dat de Koning, hun doorluchtige Meester, hen gemagtigd had, om eene volledige en algeheele toestemming te geven tot al de artikelen *der grondslagen, bestemd om de scheiding van Belgie en Holland te vestigen*;—welke grondslagen voortspruiten uit de Protokollen der conferentie te Londen van den 20sten en 27sten January 1831.

De Gevolmagtigden der vyf Hoven, zich geluk wenschende met het ontvangen dezer mededeeling van wege Z. M. den Koning der Nedeslanden, hebben besloten dezelve in het tegenwoordig Protokol aan te teekenen.

(Get.) ESTERHAZY. WEISSENBERG. TALLEYRAND.
PALMERSTON. FALCK. H. ZUYLEN VAN NEYEVELT. BULOW. LIEVEN. MATUSCEWIC.